

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 5T/99/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8714010369
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Petrušková
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2014:8714010369.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, samosudcom JUDr. Máriou Petruškovou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 8. decembra 2014 v Poprade, takto

r o z h o d o l :

O b ž a l o v a n ý :

Q. D. Z. Y. H. V. S. R. - nar. XX.XX.XXXX B. V. - W.W. W., R. V.,
trvalé bydlisko V., T. J. Č.. XXXX/X,

je v i n n ý

- z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona,

p r e t o ž e

- ako otec J. D., nar. XX.XX.XXXX, študentky dennej formy štúdia Slovenskej technickej univerzity v Bratislave, hoci mu vyživovacia povinnosť vyplýva priamo zo Zákona o rodine a rozsudkom Okresného súdu v Poprade č. 15P/355/2005-13 zo dňa 11.06.2006, právoplatným dňa 28.04.2006, bol zaviazaný prispievať na jej výživu sumou 2.500,-Sk (82,98 Eur) mesačne, počnúc dňom 01.04.2006, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky dieťaťa P. D., si túto vyživovaciu povinnosť od 01.09.2013 do 08.12.2014 v Poprade, okres Poprad, ani inde úmyselne neplní, pričom nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, nepoberal dávky a príspevky v hmotnej núdzi, dávky v nezamestnanosti ani nemocenské dávky, svoju živnosť ukončil v roku 2006, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Poprad č. 2T/31/2013-73 zo dňa 16.08.2013, právoplatným dňa 31.08.2013, odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, čím mu za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom pre dcéru J. D. vo výške 1 244,70 €,

t e d a

- najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený.

Za to mu
u k l a d á

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/ Trestného zákona a § 37 písm. m/ Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 1 /jedného/ roka.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ť u
j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Poprade podal na obžalovaného Q. D. obžalobu pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že ako otec J. D., nar. XX.XX.XXXX, študentky dennej formy štúdia Slovenskej technickej univerzity v Bratislave, hoci mu vyživovacia povinnosť vyplýva priamo zo Zákona o rodine a rozsudkom Okresného súdu v Poprade č. 15P/355/2005-13 zo dňa 11.06.2006, právoplatným dňa 28.04.2006, bol zaviazaný prispievať na jej výživu sumou 2.500,-Sk (82,98 Eur) mesačne, počnúc dňom 01.04.2006, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky dieťaťa P. D., si túto vyživovaciu povinnosť od 01.09.2013 až doposiaľ v Poprade, okres Poprad, ani inde úmyselne neplní, pričom nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, nepoberal dávky a príspevky v hmotnej núdzi, dávky v nezamestnanosti ani nemocenské dávky, svoju živnosť ukončil v roku 2006, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Poprad č. 2T/31/2013-73 zo dňa 16.08.2013, právoplatným dňa 31.08.2013, odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, čím mu za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom pre dcéru J. D. vo výške 912,78 €.

Súd predmetnú obžalobu prijal a na hlavnom pojednávaní vykonanom v zmysle § 252 ods. 2 Trestného poriadku v neprítomnosti obžalovaného Q. D., vykonal dôkazy prečítaním výpovede obžalovaného, svedkyne P. D. a listinnými dôkazmi a zistil nasledovné.

Obžalovaný Q. D. sa v prípravnom konaní ku skutku priznal, prisľúbil dlh na výživnom uhradiť a na svoju obranu uviedol len to, že vyživovaciu povinnosť si neplnil, pretože bol dobrovoľne nezamestnaný a nepoberal žiadne sociálne dávky.

Spáchanie žalovaného skutku obžalovaným Q. D. bolo preukázané aj výpoveďou svedkyne P. D., ktorá potvrdila, že obžalovaný si svoju vyživovaciu povinnosť v žalovanom období a až do súčasnosti neplnil a neplní, na svoju dcéru J. D. neplatí súdom stanovenú vyživovaciu povinnosť, s dcérou sa nekontaktuje, nenavštevuje ju, nekupuje žiadne darčeky či oblečenie a neprejavuje o ňu žiadny záujem, dcéra však núdzou netrpí, s výdavkami na jej výchovu, výživu i vysokoškolské štúdium jej pomáha jej matka.

Výpoveď svedkyne P. D. zodpovedala aj listinným dôkazom - príslušným rozsudkom Okresného súdu Poprad, rodnému listu J. D. i vyžiadaným správam príslušných štátnych orgánov a organizácií.

Takto vykonané dokazovanie po jeho vyhodnotení v zmysle zásad uvedených v Trestnom poriadku v § 2 ods. 10, § 12 a § 19 viedlo súd k záveru, že vyššie uvedenými dôkazmi bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, že postačuje na jeho rozhodnutie a že hodnotené dôkazy boli získané zákonným spôsobom a vyhodnotené podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne a nezávisle od toho kto ich obstaral.

Súčasne dospel k záveru, že žalovaný skutok sa stal na tom skutkovom základe, ktorý uviedol vo výrokovvej časti tohto rozsudku až na výšku dlžného výživného a čas jeho spáchania, ktoré súd upravil oproti pôvodnému obžalobnému návrhu vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia a že žalovaný skutok spáchal obžalovaný Q. D. tým, že ako otec J. D., nar. XX.XX.XXXX, študentky dennej formy štúdia Slovenskej technickej univerzity v Bratislave, hoci mu vyživovacia povinnosť vyplýva priamo zo Zákona o rodine a rozsudkom Okresného súdu v Poprade č. 15P/355/2005-13 zo dňa 11.06.2006, právoplatným dňa 28.04.2006, bol zaviazaný prispievať na jej výživu sumou 2.500,-Sk (82,98 Eur) mesačne, počnúc dňom 01.04.2006, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky dieťaťa P. D., si túto vyživovaciu povinnosť od 01.09.2013 do 08.12.2014 v Poprade, okres Poprad, ani inde úmyselne neplní, pričom nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, nepoberal dávky a príspevky v hmotnej núdzi, dávky v nezamestnanosti ani nemocenské dávky, svoju živnosť ukončil v roku 2006, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Poprad č. 2T/31/2013-73 zo dňa 16.08.2013, právoplatným dňa 31.08.2013, odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, čím mu za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom pre dcéru J. D. vo výške 1 244,70 €.

Na základe vyššie uvedeného súd súčasne konštatoval, že obžalovaný Q. D. tým, že najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený, spáchal z hľadiska právnej kvalifikácie trestný čin kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona.

Pri uznaní viny obžalovaného Q. D. súd vychádzal predovšetkým z priznania obžalovaného, výpovede svedkyne P. D. - matky J. D. a z listinných dôkazov - rozhodnutí prvostupňového opatrovanského súdu a vyžiadaných správ príslušných štátnych orgánov, pretože obe skupiny dôkazov jednoznačne svedčili pre to, že obžalovaný si ako otec J. D., nar. XX.XX.XXXX neplnil vyživovaciu povinnosť, hoci tak v žalovanom období mal a mohol urobiť, keďže počas tohto obdobia neboli súdom zistené žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by ho vyvíňovali z následkov trestno-právnej zodpovednosti za toto neplnenie vyživovacej povinnosti vo vzťahu k svojej dcére.

Ani skutočnosti, ktoré obžalovaný uviedol vo svojej výpovedi a spočívajúce v tom, že svoju vyživovaciu povinnosť si neplní preto, že je dobrovoľne nezamestnaný a preto, že nepoberá dávky v hmotnej núdzi, či iné sociálne dávky ho z tejto trestno-právnej zodpovednosti za žalovaný trestný čin žiadnym spôsobom nevyvíňujú, správy príslušného Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad a Sociálnej poisťovne, pobočka Poprad potvrdzujú, že obžalovaný v žalovanom období nepožiadal o dávku či príspevok v hmotnej núdzi a ani nebol jej poberateľom.

Obžalovaný navyše žiadnym spôsobom nereagoval na výzvy orgánov činných v trestnom konaní a na opakované výzvy súdu, aby zaplatil dlžnú čiastku na výživnom, hoci už v prípravnom konaní tvrdil, že tak urobí a preto nemohli byť v konaní proti obžalovanému použité ustanovenia o účinnej ľútosti podľa § 86 písm. a/ Trestného zákona.

Opatrovanské súdy a ich rozhodnutia svedčia preto, že už pri stanovení výšky mesačného výživného na dcéru J. /rozsudok Okresného súdu Poprad, sp. zn. 13C 403/2002, zo dňa 07.08.2012 a rozsudok Okresného súdu Poprad, sp. zn. 15P 355/2005 zo dňa 11.04.2006/, zohľadnili osobné a majetkové pomery obžalovaného a aj súd konajúci v tejto trestnej veci jeho výšku stanovenú týmito rozsudkami považuje za primeranú a zodpovedajúcu ustanoveniu § 62 ods. 3 zákona o rodine.

Súd považuje za potrebné poukázať aj na ostatné skutočnosti, ktoré vyplynuli z výpovede svedkyne P. D., že obžalovaný okrem neplnenia si vyživovacej povinnosti, žiadnym iným spôsobom sa o svoju dcéru J. nezaujíma, nestará, nekontaktuje a nenavštevuje ju.

Z hľadiska subjektívnej stránky súd konanie obžalovaného Q. D. vyhodnotil ako konanie spáchané v priamom úmysle podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona, pretože obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom a ako je zrejme z následku jeho konania tento záujem aj porušil.

Obžalovaný Q. D. bol doposiaľ 4-krát súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 2T 31/2013 zo dňa 16.08.2013, právoplatným dňom 31.08.2013 pre rovnaký trestný čin, pričom mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 3 /troch/ mesiacov a skúšobnou dobou v trvaní 1 /jedného/ roka, t. j. do 01.09.2014, spolu s povinnosťou zaplatiť dlžné výživné /vo veci doposiaľ nebolo rozhodnuté v zmysle § 50 ods. 4, resp. 5 Trestného zákona/, z evidencie priestupkov príslušného štátneho orgánu vyplýva, že obžalovaný má v nej dva záznamy, z miesta trvalého bydliska je hodnotený iba všeobecne.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vzal súd do úvahy všetky všeobecné i individuálne zásady platné pre ukládanie trestov, prihliadol na to, aby uložený trest zabezpečil ochranu spoločnosti pred páchatelom zabránením mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvoril podmienky na jeho výchovu k riadnemu životu a aby iných odradil od páchania trestných činov, prihliadol na jeho priznanie ako na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona a na to, že už bol právoplatne odsúdený, čo vyhodnotil ako priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona a tak dospel k záveru, že u obžalovaného Q. D. sa účel trestu dosiahne len uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody pri spodnej hranici trestnej sadzby vo výmere 1 /jedného/ roka a jeho výkonom v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pretože v predchádzajúcich 10-tich rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody.

Súd nebol toho názoru, aby sa u obžalovaného dosiahol účel trestu a jeho náprava uložením iného druhu trestu či inej výmery trestu odňatia slobody a vyššie uložený trest odňatia slobody zodpovedá podľa neho tak i konkrétnym okolnostiam prípadu /po zhodnotení závažnosti činu, povahy a rozsahu spôsobeného následku/ ako i samotnej osobe obžalovaného, ktorý pokračuje v páchaní tejto trestnej činnosti po dlhší čas - najmenej od roku 2006 /viď trestný rozkaz Okresného súdu Poprad, sp. zn. 2T 31/2013/ a k jeho prevýchove a náprave nevedli ani predchádzajúce tresty odňatia slobody a ani hrozba možnosti premeny posledného podmieneného trestu odňatia slobody uloženého obžalovanému v predchádzajúcom konaní vedenom proti jeho osobe.

- najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby oznámením bolo až doručenie rozsudku.